

Novine prihajajo vsako nedelo. Cena pri skupnem naslovi 25 Din, na posamezni naslov 30 D., M. List na skupni naslov 10 D., na posameznega 15 D. Če se cela naročnina naprej plača do konca junaja. Prek tega časa je naročnina za 5 D. večja. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Kanade, Australije i Južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 75 D., M. Lista 25 Din. Plača se v Črensovcih na upravnštvu, naročit.: Prekmurška Tiskarna M. Sobota.

NOVINE

Glasiló Slovenske krajine

Priloga: M. List s kalendarom Srca Jezušovoga i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 123. Cena oglaso: cm² 75 par, 1/4 strani dobí 20 0/0, 1/2 strani 25 0/0 i cela stran 30 0/0 popústa za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekstom cm² 1-50 D., v „Poslanom“ 2-50 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5 0/0 do 50 0/0 popústa pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11806

Rokopisi se ne vračajo

Veličastna proslava desetletnice osvobojenja naše krajine

Slavnosti v Soboti, Črensovci i Lendavi, se je vdeležila skoro tretina prebivalcev naše krajine. — V Soboti je bilo 12 do 15 jezero ljudi, v Črensovci nad 6 jezero, v Lendavi do 8 jezero. — Vsi gostje so bili nadvse zadovoljni z nami. Kaj takšega je nišče ne čakao. Naše ljudstvo pravi, da je naša krajina takši slavnosti ešče ne vidla.

Naša krajina je na najlepši način pred vsem svetom pokazala svojo radost, da je že deset let združena z velkov narodov državov. Vsi, ki so vidli to naše navdušenje i naše veselje, so zgubili vsakše nezavupanje do našega ljudstva. Vnogi namreč, šteri so nas i naše krajine do zdaj ešče ne poznali, ali so pa znali od nas samo na telko kelko so kakše novine pisale od naše krajine, so mislili, da je naša krajina resan kakša Sibirija.

Zdaj pa majo cilo drugo mišljenje od nas. Kraleski zastopnik je v razgovori sam izjavo, da je že večkrat zastopao Njegovogo Veličanstvo krala na najrazličnejši prireditvaji, nego to, ka je bilo prvi nas, je ešče malo gde vido. Pravo je, da je ljudem že z obrazov žarelo nekše posebno veselje, na prvi pogled se je vidlo, da je slavnost prikopela od ljudstva samoga i da je od nikše strani nej bila naročena i ljudstvo ne s silov vkup prignano, kak se to včasí zgodi. Jako se njemi je dopadno tudi lepi red pa tista prijaznost i navdušenje s šterim je naše ljudstvo sprejemalo goste na vsjoj poti od Sobote do Lendave i obsipavalo s cvetjem.

Naša krajina slavnostno okrašena

Ne samo Sobota, vse občine v našoj krajini so na posebno slovesen način obhajale desetletnico slobode. To je bilo v istini vsesplošno velko narodno slavje, kakšega je naša krajina ešče ne obslužavala. Po občinaj so se vršile slovesnosti že v soboto zadvečera. Po vnogi mestaj so meli zadvečera tudi posebne večernice v cerkvaj po tom pa obhode, na večer pa baklade, krese i zborovanja. Nekaj lepoga je bilo gledati zvečer z naši bregov, kak se je začnulo okoli osme vore zvečer na vse kraje svetiti. Zagoreli so kresi, začule so se pesmi, v ništerni občinaj so tudi zvonili, strelba se je pa čula od vsej strani.

Že v soboto večer, posebno pa v nedelo so bile vse naše vesnice v slovenski zastavaj. Lepo je bila okrašena Sobota, posebno lepaga je pa bila vsa pot od Sobote prek Črensovec do

Lendave. Cela pot vsa v rožaj, zastavaj i slavolokaj.

Slavnosti v M. Soboti

Glavni del proslave se je vršo pravzaprav v Soboti zato je bilo tu vse tudi najbolje veličastno. Že v soboto zadvečera so se pokazale vnoge zastave na večer so pazolevali ceste, postavljali slavoloke i tribune i krasili hiže. Zvečer je bila baklada i obhod z muzikov. Prišlo je že tudi več gostov, tak da so prenočišča bila že močno zasedena, kak tudi vojaška godba, štera je je mela od 9 vore naprej koncert pri Benki.

V nedelo je pa še včasí rano jutro pokazalo, da bo te den v Soboti nekaj posebnoga. Prihajati so začnoli okrašeni biciklisti, gasilci z muzikami, kola z narodnimi šegami, s kolodvora so prišli Orli z zastavami i muzikov. Ljudstva je bilo na vulicaj čiduže več, društva so se začnola zbirati na določeni mestaj okoli katoličanske cerkvi.

Z avtomobil, so se pripelali slavnostni gostje, štere so pri občinskij hiži slovesno sprejeli. Bili so to zastopnik *Njegovoga Veličanstva krala*, ki je dobrotno prevzeo pokrovitelstvo nad našov proslavov, *polkovnik g. Raka Radovič*, zastopnik ministra vojske i mornarice *podpolkovnik g. Steiskal* s svojoj hčerkov, zastopnik velkoga župana *g. dr. Stare*, zastopnik prevz. g. púšpeka i naš boritel v Parizi mil. g. prelat *dr. M. Slavič*, komisar mariborske oblasti g. dr. Leskovar, komisar ljubljanske oblasti *g. dr. Nathačen* z gospov, podpolkovnik v pokoji g. Perko, komandant za časa zasedbe *Prekmurja*, župan mariborski *g. dr. Juvan*, podpredsednik, trg. i obrtne zbornice *g. Ivan Ogrin*, zastopnik generala *Majstra* g. dr. Kukovec, ki je obenem tudi nastopo v imeni Narodne odbrane i vnogi drugi.

Ob osmoj vóri so se začnola cerkvena opravila v evangeličanski cerkvi, štero je opravo domači senijor g. Kovač i v židovski cerkvi, štero je opravo domači rabin g. dr. Roth s primernim nagovorom. V obej cerkvaj so bili navzoči tudi slavnostni gostje.

Aeroplani

Ministrstvo vojske i mornarice je našo proslavo prav posebno počastilo. Poleg zastopnika je poslalo tudi tri aeroplanne, šteri so nad edno voro krožili nad Sobotov i okroglinov. Nikšij hudooben nemak je že naprej nindri povedao, da pridejo aeroplani z vogrskoga i bodo bombe metali. Zato so se ništerni zosagali, gda so čili prvo brnenje i so se na nebi pokazali trije velki vojaški aeroplani. Vnožina je pa včasí vpamet zela na perotaj krog s križom i narodnimi farbami i čulo se je: „Naši so, naši so!“ Gda so se pa aeroplani spuščali cilo nisko nad hižami da so se vidli piloti v njij, šteri so naši ljudstvi majtali z rokami i je veselo pozdravljali, potom pa palig z močnim brnenjom zdigavali v zrak, je vnožina vsa kipela od veselja. Iz vsej hiž ešče iz cerkvi so ljudje pribježali i gledali naše junake v zraki. Boža služba v katoličanski cerkvi se je zatoga volo tudi bole kak za pol vore kesnej začnola i se je ljudstvi na te način dala prilika, da si v meri ogledajo i se veselijo naši aeroplanov.

Boža služba i počastitev mrtvi junakov.

Boža služba v katoličanski cerkvi je opravo mil. g. kanonik Slepce, primerno predgo je pa meo domači g. kaplan Kolenc. Pri božoj službi so bili navzoči vsi zastopniki oblasti, šteri so meli lepo pripravlene sedeže okoli oltara. Med božov službov je popevalo domače cerkvene pesmi vse ljudstvo v cerkvi, vojaška muzika je pa zaigrala nikelko lepi cerkveni viž odzvuina cerkve.

Po božoj službi so odišli vsi gostje kak tudi zastopniki oblasti i domači društva na pokopališče, da počastijo junake, šteri so spadnoli za oslobodjenje naše krajine. Grobi njivi so bili lepo okrašeni, na vsakšega je bio položen po eden lepi venec s trakovi v narodni farbaj i z napisom: „Junakom hvaležna Slovenska krajina“. Tu je meo pred zbranimi gosti kratki primeren nagovor urednik „Novin“ g. Franc Bajlec. Po govori je kraleski zastopnik kúšno vse križe na grobaj junakov, ka so tudi vnogi drugi za njim napravili, potom so se pa v avtomobilaj odpelali na tribuno pred kreditnov zadrugov, gde je šo mimo ves obhod.

Obhod

V istini lepi i veličasten je bio obhod. Konjeniki so se nikelko zosagali i ji je bilo čistga malo v obhodi, zato je bilo telko več drugi društev. Ves obhod je bio dugi skoro poldrugij kilometer. Biciklistov lepo okrašeni je bilo tristoštirideset. Bilo bi ji pa lejko ešče več nego vsi tisti, šteri so ne meli zadosta okrašeni biciklov so sami časi izstopili. Pred vsem sprevedom je noso eden konjenik lepo velko državno zastavo, za njimi je prišla pisana duga vrsta biciklistov po tom pa v lepom vojaškom redi gasilci, šteri je bilo nad jezero osemsto.

Vsi, posebno gostje so se čudivali, gde je naša krajina v tak kratkom časi vse to vkup spravila. Gasilci so posebno dosta muzik meli. Vsej muzik je bilo edenajst, tak da se je ves čas igralo, dukeč je šo obhod. Lepo stvarilo je bilo udeležencov občinski odborov, Iz vnogi vesnic so prišli vsi odborniki. Častno so bila zastopana tudi društva, razen tisti društev, štera so mislila, da je moramo klečeč prositi, naj se vdeležijo naše domače narodne slavnosti. Omeniti moramo tudi izredno velko udeležbo učitelstva iz naše krajine, posebno učitelov domačinov, šteri so bili skoro vsi v obhodi. To so tisti naši domači učitelje, šterim se večkrat pod nos vrže, da so ne tak zanesljivi kak drugi.

Najbole živo je bilo, gda so pristopali dijaki. Veseli mladi obrazi so naprej pa naprej majtali z rokami, kričali živijo Slovenska krajina, država, Njegovogo veličanstvo kral Aleksander, živijo gimnazija i tak naprej. Že te del obhoda je najlepše pokazao, da je gimnazija za nas edna točka, ki nam je nezmerno potrebna i štera bi nas ob desetletnici najbolje potrla, čí bi nam jo što odzveo. Ljudstvo je veselo odgovarjalo dijakom, včasí se je pa začnola tudi šepetanje, ka bo z našov gimnazijov i razlejalo se je nad vsemi nekše veselo vupanje, do gimnazija naša ostane i se spopuni v popun osemrazredni zavod.

Za tem je prišla vojaška godba i lepaga duga vrsta Orlov i Orlic. Naprej so nesli nikelko lepi teški svilnati zastav, ka je napravilo, da je bio te del obhoda v istini najlepši. Orli so šli v lepi redaj lepo razdeljeni, ne preveč vkup zbiti, tak da je bio pogled na nje v istini lepi. Za njimi so stopale v ravnotak lepi redaj Orlice. Naprej je šlo nikelko Or-

ic v novi krajaj, komi se je ljudstvo najbolje čudivalo. Posebno so poglednoli nove, posebne vrste čepice na glavi. Na prvi hip so se začudivali, nato je pa vsaki pravo, da je nova obleka za Orlice v istini lepa i posebno elegantna.

Vnogi so se pa spitali, kak je to, da so Sokoli nej nastopili, vej je pa bilo napisano, da idejo tudi Sokoli. Eden je pa pravo: „Samo najte! Mislite, da bi te kaj lepše bilo, ali da bi obhod kaj dugši bio? Oni ščejo, naj njim mi najprve veliko palačo zozidamo, potom se pa globoko poklonimo pa ponizno prosimo, čido tak milostivni pa se pokažejo tudi oni pri našoj največšoj domačoj narodnoj slavnosti. Da bi se pa samo tak med nas domačine mešali, to se njim pa zamalo vidi, ar se oni že za inalo nikaj več štimajo kak smo mi.

Po dugoj vrsti naši domači deklic i dečkov so prišli vozovi z domačimi šegami. Tudi te del obhoda je napravio jako lepi vtis na vse občinstvo. Gosti so se naravno čudivali veselimi, zdravimi obrazom naši deklin pa čistoči v nošnji ravnok lepim telom dečkov. No, konec obhoda je bio tudi lepi. Vozovi z narodnimi šegami. „Vrabc je dao!“ so se začudivali eden oča, „gje so pa te trlje tak prilično vkup postavili?“ Vse je bilo na edni kolaj. Len so rrali, trli, preli, vujali, pa tkali. Pa kak so se prej ešče fajn držale te ženske pri svojem deli. Pa žnjeci z dožnjekom i vrtanki. Kak so veseli bili i juvkali na vse strani pred vsemi sta pa šla dva pozvačina.

Tak je šo obhod dobro poldrugo voro mimo občinstva i zbrani gostov. Vsi odlični gosti z kraleskim zastopnikom, so gledali ves obhod s posebne tribune pred kreditnov zadrugov i so se jako pohvalno izrazili povdarjajoč, da naša krajina i naše ljudstvo zaslužijo, da oblasti kem bole gledajo i pazijo na vse naše prilike i vse naše težave i nevole.

Slavnostno zborovanje

Zborovanje na Glavnem trgi v Soboti je bilo v istini veličastno. Čiravno je bila strašna vročina, da je večim, posebno ženskam prihajalo slabo i so vnogi morali oditi v sence ali pa v gostilne se malo pokrepčat, je itak stalo tam bluzi deset jezero ludi okoli tribune s slavnostnimi gosti.

Zborovanje je vodo naš voditeo g. Klekl, že nikelko let istinska največša osebnost Slovenske krajine, ki je v začetki po vrsti pozdravo vse goste na tribuni. Po tom je pa meo lepi pesniški govor, v šterom je primerjao našo krajino novomi cveti v našoj miloj domovini, šteri cvet se je ravno za desetletnico najlepše razcveto. Slovenska krajina je povezana v eden sam venec lubezni do domovine, v cvet zvestobe do Nj. Vel. krala do oblasti, vojske i vsej bratov Srbov, Hrvatov i Slovincov. S tem cvetom lubezni i zvestobe pozdravlja vse, te cvet poklanja velkomi oči naše mile domovine, Njegovomi Veličanstvi krali v znamenje zvestobe, vernosti i znanja, da raste tu na severnoj meji zaveden, veren i hvaležen slovenski rod.

Zastopnik vlade g. dr. Stare je povdaro, da je naša proslava posebno važna zavolo toga, ar je prišla sama od sebe, ar jo je pripravilo ljudstvo samo i s tem najlepše doka-

zalo da lübi i verje v svojo državo i da je pripravljeno braniti te svoj dom vsigdar i ob vsakšoj priliki.

Slavnostni govornik na tom zborovanji univerzitetni profesor g. dr. M. Slavič se je spomno vsej bojov, za Slovensko krajino, da je ta prišla k velkoi narodnoj državi. Spomno se je tudi naše stare zgodovine, gda smo meli mi ešče svoje domače vojvode kak Pribino i svetniškoga Kocla, gda sta hodila po našoj zemli ešče svetiva brata Ciril i Metod, spomno se je tudi naše slovenske matere, štera je v trpljenji i siromaštvu gojila svojo dečo i ohranila v nji slovenski jezik i slovensko čutenje do dnešnjega dneva. Želej našoj krajini, naj bi rastle v veselji i zadovolnosti i bila vsigdar lepša i srečnejša.

Solunski dobrovolc kmet Gregor Matjašec iz Dokležovja je povedao vse radostne i žalostne dogodke iz svojega vojvovanja za časa svetovne bojne na strani Srbov.

Zborovanje so pozdravili ešče v imeni mariborske oblasti oblastnikomisar dr. Leskovar, šteri je omeno, da je naša radost tudi njiva radost i da se vsa mariborska oblast raduje z nami dnešnji den, Komisar ljubljanske oblasti dr. Marko Natlačen je med drugim povdaro, da so iz dvojnoga namena potrebni takši svetki, kakšega mi obhajamo te den. Ob prvim se

Slavnosti v Lendavi

Razstava i sprijem v Črensovci

Po banketi v Soboti ob trej zadvečera so se vsi slavnostni gostje odpelali z avtomobili proti Črensovcem i Lendavi. Vsa pot od Sobote naprej je bila slavnostno okrašena, posebno lepi so bili Beltinci, Odranci i Črensovci sami. Po celoj poti je bilo vse puno slavolokov i državni i narodni zastav. Po vesnicaj je stalo kre poti ljudstvo i šolska deca, štera so veselo pozdravljala goste i je obisipavala s cvetjem.

Črensovci

Vnogi so se spitali, zakaj so ravno Črensovci tudi na tak odličnom mestu ob proslavi desetletnice osvobojenja. Črensovci so v malom izredno lepa slika naše krajine, njene lubezni i tihoga trpljenja. Tu je hiža, v šteroj so se vršila zgodovinsko velka djanja, štera so vnogo pripomogla, da se je naša krajina združila z narodnov domačov državov. Zato so Črensovci bili vredni i so zaslužili to počastitev.

Razstava domače obrti v dvorišči hiže, gde stanuje g. Klekl je napravila na vse goste nenavaden vtis. Je pa tudi bila ta razstava v istini nekaj odličnoga i je priporočati, naj se kem prve priredi nekaj podobnoga gde v središči naše krajine, da bo dostopno kem vekšemi številu občinstva. Vsi gosti so se navdve pohvalno izrazili o našoj domačoj obrti i je teško bilo povedati, ka je bole odlično, ali krasna dela iz našega domačega platna ali lončarsko delo i leseni predmeti, ali slikarije, ali sad naše zemle ali pečeni živež. Vse je bilo imenitno. Dr. Leskovar, oblastnikomisar mariborske oblasti, ki je razstavo otvorio, nam je proroküvao i želo v tom pogledu najlepšo bodočnost. Gostje so potom ešče poglednoli stanovanje g. Klekla odnotra i

pri takši prilikaj navdušimo vsigdar za nova dela, ob drugim pa spoznamo, da mammo v mejaj naše države največšo moč i najkrepkejšo obrambo. Bivši minister dr. Kukovec iz Maribora, je pozdravo zborovalce v imeni Narodne odbrane i njim prineso tudi pozdrave od generala Majstra, ki se zavolo boleznij nej mogao udeležiti naše slavnosti.

Pozdravi Nj. Vel. krali i ministrom

Z slavnostnoga zborovanja so bili odposlani tudi brzjojavni pozdravi Nj. Vel. krali, predsedniki vlade generali Živkoviči, ministri za šume i rude dr. Korošci i ministri vojske i morarice generali Hadžiči. Brzjojavka Nj. Vel. krali se glasi:

Njegovomu Veličanstvu
kralju Aleksandru Bled

Vašem Veličanstvu se za milostljivi čin pokroviteljstva nad veličastno proslavo desetletnice osvoboditve najudanejšje zahvaljuje Slovenska krajina, Ogromni tisoči vernih in udanih državljanov prisegajo na današnji proslavi za večne čase neomajljivo zvestobo in vernost napram kraljevskemu domu in naši narodni domovini. Najmlajša hčerka naše mogočne države prosi božjo Previdnost, da dodeli Vašemu Veličanstvu in celemu kraljevskemu domu vso srečo i blagoslov.

koštali naša fina domača vina, potom so se pa odpelali naprej proti Lendavi.

Lepa slavnost v Lendavi

Tudi Lendava pravijo, da je takše slavnosti ešče nej vidla. Že celi zadvečerek so se zbirale vnožine. Vse mesto je bilo lepo okrašeno, vse v zastavaj i ob začetki so stali lepi slavoloki. Gda so prišli avtomobili s slavnostnimi gosti okoli pol pete vore zadvečera v Lendavo je že čakala tam sedemjezerna vnožina.

Mestni župan g. Neubauer je v zbranom govori pozdravo goste, šterim so na to male deklčke ponüdile krasne šopke i deklamirale lepe pesmice. Gostje so šli potom v cerkev, gde ji je sprijao domači g. provizor Ivan Jerič, bivši narodni poslanec, ki je opravio tudi kratko večernico s Te Deumom.

Po cerkvenom opravili so gostje odišli na lepo tribuno pod gostanovjom pri cerkvi i so gledali obhod. Obhod je bio v istini lepi. Tak velki je ne bio ravno kak v Soboti, bio je pa tu pa tam ešče vnogo lepši, posebno vnogo je bilo vozov z narodnimi šegami, šteri so bili jako zanimivi.

Po obhodi je šla vsa vnožina pred hotel Krona, gde se je vršilo velko slavnostno zborovanje. Tu je meo lepi govor v slovenskom jeziki bivši narodni poslanec, g. Klekl, šteroga je vnožina navdušeno pozdravljala i v vogrskom jeziki eden kmet domačin, ki je izpovedao zadovolstvo i vdanost prebivalstva vogrskje narodnosti novoj državi.

Po zborovanji zvečer je bilo „gostüvanje“ v hoteli Krona na domači lepi način prirejeno, vsa Lendava se je pa ešče kesno v noč radüvala i veselila nad lepo uspelov proslavov.

Zahvala.

Dnes tjezen je bilo samo edno srce v Slovenskoj krajini. Vsi brez razlike vere smo bili v ednom tabori, v tabori, ki se je iz srca veselio velikomi dogodki, ka smo pred desetimi leti zadoobili slobočino v svojoj novoj velikoj državi.

Takše manifestacije, kak se je vršila dnes tjezen, naš narod ne ešče doživo. Zato si štem v sveto dužnost, da se vsem poprek i vsakomi posebi najtoplej zahvalim, ki so nam pripomogli, da je ta proslava tak veličastno potekla.

Črensovci, 25. avgusta 1. 1929.

KLEKL JOŽEF

predsednik vodilnoga odbora.

NEDELA

(Po risalaj štirinajsta. Evang. sv. Mataja 6, 24—33.)

V tisti časaj, pravo je Jezuš včenikom svojim: „Nišče nemre služiti dvema gospodoma ar bode ali ednoga odürjavao i drugoga lübo, ali bo pa ednoga trpo drugoga pa zavrze. Nemrete služiti Bogi i mamoni. Zato vam velim: Ne skrbte se za življenje vaše, ka bote jeli niti za telo vaše, ka bote oblačili. Ali je ne življenje več od jestvine i telo več od obleča? Poglednite vtice nebeske! Ne seajajo, niti ne žnjejo, niti ne spravljajo v škednje i Oča nebeski je hrani. Ali ste ne vi več vredni od nji? Što pa z med vas more pridati k svojoj visokosti samo eden laket? I za opravo, ka se skrbite? Poglednite lilije polske, kak rastejo, ne delajo niti ne predejo. Pa vam velim, da je niti Salamon v svojoj diki ne bio tak odenjeni kak edna zmed tej. I či polsko travo, štera dnes jeste, vütro se pa v peč vrže Bog tak opravla, kelko bole ešče vas, maloverne. Ne skrbite zato, ka bode jeli ali ka bode pili ali s kem se bode oblačili, ar vse to poganje iščejo. Vej zna Oča vaš nebeski, da ste vsega toga potrebni. Išcite zato najprve kraljestvo bože i vse drugo se vam prida.

Navuk: Krščanstvo zahtevle za sebe celoga človeka doma i odzväna doma.

Murska Sobota

— Orlovskaj prireditelj preminočo nedelo v sobočkom parki se je prav dobro vršila. Čiravno so se vse priprave v zadržnem časi zvršile i so se Orli ne mogli tak vö pokazati, kak bi se to lahko zgodilo, či bi meli več časa za pripravo, je bilo ljudstvo ž njimi itak nadvse zadovolno. Orel je zrasao iz ljudstva, ljudstvo Orle lübi i se čüti ščista domače ž njimi. V orlovski družtvaj kraljuje domačnost i bratska lübezen. To vse so naši ljudje že tudi sprevidli zato majo do Orlov, sinov svoji, tudi čiduže več zavüpanja i kaže se, da se v najkračšoj bodočnosti to družstvo nad vse lepo razširi v našoj krajini, gde je že prve svoje korenine jako globoko spüstito med naše ljudstvo. Orel se nigdar ne

kuče po prsaj, da je nikaj več kak drugi, da se njegovi člani izbirajo samo od familij, štere mislijo, da so kaj več, kak naši prosti domači pošteni ljudje. To delajo druga društva, zato se pa pri nas tudi nemrejo vdomačiti i razširiti. Orle smo pa sprijali z bratskov lübeznojiv.

— „Muravidék“ i naša proslava. Kakši namen i kakšo nalogo vrši v našoj krajini „Muravidék“ to itak znamo. Zahvaliti se ma samo velkoj demokratičnoj svobodi, štera vlada v našoj državi, da lahko izhaja. Če bi takši list gde na Vogrskom ali v Italiji vršo te poseo, kak ga vrši „Muravidék“ v našoj krajini, bi že davno žalostno končao, ljudi okoli njega bi pa na varno mesto spravili. To se je pri nas ne zgodilo ar vlada pri nas ešče izdak osebna svoboda, kakše na priliko na Vogrskom ali v Italiji proti lüdem, šteri so ne njüvoga mišljenja, niti daleč ne poznajo. Te „Muravidék“, je na den naše proslave začno pripovedavati, da je Sobota v tej deseti letaj strašno siromaška gratala. Ali je to šteo nam dopovedati, ki tudi či zažmirimo vidimo velikanski naprek ravno Sobote v tej deseti letaj, ali je pa bilo to namenjeno v tolažbo tistim prek meje, v istini ne vemo. Edno stoji, da je takše pisanje na den naše proslave velka predrznost i nesramnost. Največša predrznost je pa tista politična iredentistična pesem v tom listi na ten den z naslovom: Vtrgnjena roža (Tépett rózsá). Za strašno omejene nas že majo, če mislijo da tak odkrito lahko kaj takšega napišejo i mi toga nemo razmil.

Gotovo je bilo ščista nomenoma tudi napisano v tom listi ravno ten den, da je sobočki občinski odbor odstopo zavolo proslave. Póživamo sobočki občinski odbor, da dá jasno izjavo od vzroka svojega odstopa, da nedo meli več razni listi z gotovim namenom prilike v svet trošiti neresnico.

— Što je v Soboti ne meo zastave na den proslave? Vse hiže, tudi najsiromaškeje so izobesile državne i narodne zastave, či so pa toga ne mele, so konči z zelenjom i papirnatiimi zastavicami okrasili svoje domove. Bilo je pa par hiž, štere so ne bile niti siromaške i lastniki njüvi živijo na račun naše države i našega lüdstva, pa so ne izobesili ne zastav niti okrasili svoje hiže. Naj bi se to gde indri zgodilo, bi že davno čutili vsó težino trde roke.

Slovenska krajina

— Pomagajte nam. Orlovsko društvo v Krogi si šče postaviti lastiven dom in zato priredi letos loterijo z bogatimi dobitki. Srečke se bodo odavale po vsej naši faraj. Vüpano se, da ne de zelenjom, kde ne bi kúpili vsaj edno srečko, štera košta samo 4 Din. Te teden se bodo odavale srečke od hiše do hiše v belitinskoj fari i po mogočnosti tudi v martjanskoj. Vsi ki mislite, da ste prijatelji krščanske mladine, kúpите te srečke, s tem včinite dobro delo.

— Blagoslavljanje Martinišča. Kak smo že naznanili, bo dne 1. sept. novo Martinišče blagosloveno. Sami prevzisei naš mariborski škof so prevzeli to skrb z velikim veseljom, čiravno se zavolo starosti pa vrüjue-

nosti nahajajo na počitki v svojem gradi odvüna Maribora. To je posebno odklikovanje i zadoščenje našemi dragomi Martinišči. Pridejo že v soboto večer z vlakom ob pol devüjih. Drugi den okoli 10 vöre bo blagoslavljanje zavoda i kapelilce, potom predga, nazadnje pa sv. meša, štero do meli prevzisei škof. Iz farne cerkvi pride procesija proti Martinišči. V farnoj cerkvi ne bo velike meše. Popodne do večernice i koncert (muzika) tamburašov. V soboto večer bo velika razsvetlava okoli zavoda pa notri. Pridite od vseh krajev na to lepo proslavo.

— Meščanska šola v Dolnoj Lendavi. Vpisovanje učencev se vrši dne 30. in 31. avgusta t. leta od 8. do 13. vöre v ravnateljovj pisarni. Učenci prinesejo sebam zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in domovnico. Vpisnina znaša 20 din. Ponavljajni izpiti se vršijo dne 29. avgusta t. leta ob 8. vóri.

— Borza dela v Murskoj Soboti nujno potrebuje 200 ženskih delavk za obriranje hmelja. Delo je v okolici Celja. Plača je od ednoga nabranoga kebla Din. 4, hrana in stanovanje. Vožnjo polovično si delavke same plačejo, ki košta ta i nazaj Din. 44. Vsaka delavka naj vzeme z sebov 2 žakla i eno košaro za nabiranje. Delo trpi skoro tri tjedne. Zaslüši se do Din. 300. Potrebuje se ena služkinja za Maribor. Sprejme se tudi 150 žensk i 150 moški delavcov za Francijo. Oglasiti se je čimprej pri Borzi dela v M. Soboti.

— Dve Dijakinji sprejem na popuno oskrbo. V vzgojnom i dušnom pogledi najlepše preskrbljeno. Sokal Irma, Aleksandrova c. 109. M. Sobota.

Vabilo na ustanovni občni zbor Orlovskega društva v Melinci, ki se vrši dne 1. sept. ob 15. uri v privatnoj hiži Jerič Matije v Melinci. Dnevni red: 1. Poročilo pripravjalnoga odbora. 2. Sprejem članov. 3. Volitve. 4. Slučajnosti. Bog živi.

— Uradne ure v carinaricaj. Ministrstvo financ je izdalo odlok, da so uradne vöre v carinaricaj samo vsaki delaven den od pol 8 do pol 1 po poldnevi i od 4 do 6 zadvečara; v soboto pa od 7 do 1 po poldnevi. Toga časa se bodo carinarnice držale, zato, ki ma kakši opravak tam, naj zvüti toga časa ne hodi.

— Kmečka posojilnica v M. Soboti naznanja vsem tistim, ki so potični poškodovani bili lani v šebčičanskoj i bedeničkoj fari i ki so prosili od oblastnoga odbora 6% posojilo, naj se zglasijo v posojilnici, da dobijo to izplačano. Sebov morajo primesti občinsko potrdilo.

— Sv. Jurij. Dne 18. avgusta so obhajali vič. g. Jožef Carič župnik 40 letnico svojega mešništva. Tího in brez vsakega večšega hrupa, pač njihovimi značaji najbolj primerno, v krogi svojih prijatelov i znancov so slavili te svoj velepomembu den. Imeli so zahvalno sv. mešo z Najsüvetejšim, pri šteroj sta njim stregla vič. g. Janez Mauser, provizor v Fukšincih in Jože Geder, novomešnik. Skromnomy i zaslünomi g. župniki, ki so toliko let prebili v težavnom dušnom pastirstvi, njim ob toj priliki željio vsi znanci, prijatelji i cela fara, naj jih ljubí Bog ohrani zdravi še dolgo let!

— Blagoslavljanje nove farne cerkvi pri Sv. Jurji se bo vršilo v nedelo dne 16. sept. 1929.

— Turnišče. Hranilnica in posojilnica v Turnišči naznanja, da bo proti vsakemu, ki bi na ta ali oni način kršil njen ugled med ljudstvom z razširjanjem neresničnih vesti, postopala sodnijskim potom. Načelstvo.

— Blagoslavljanje križa v Markovci. Gašpar Janoš i žena sta po-

stavila iz zahvalnosti Bogi lepi kameni križ. Blagoslavljanje se bo opravljalo dne 1. septembra po večernici.

— V Pertoči pri vдовici Mencigar Mariji je iz neznanoga vzroka ob pol 11 začnólo goreti pri hlevaj. V par minutaj je v plameni bila edna z slavnopokrita hiža i gospodarsko poslopje. Rešiti zvün štiri hižnih sten se ne dalo nikaj. Do tla je pogorelo vse gospodarsko poslopje, vsa gospodarska šker, zgoro je eden poldrúgo léto star bik, edna telica, svinja se je spekla, ka Bog zna če bo kaj žnje, zgorole so tudi kokoši i druge reči. Da so hižne stene i ka je bilo v hiži ostalo se lahko zahvalimo radgonskoj električnoj brigadni in poštvovalnosti vsej ognjegasilcov. Kvar je veliki, zato prosimo vse dobre duše naj pomagajo siroti dovici, kak so mogoči, in svoj dar pošljejo na njeni naslov ali na župni urad Pertoča p. Rogoševci Prekm.

Čtevcem Novin

Ne sem meo navade svojo osebo naj menje gde naprej rivati. Pred očmi sam meo samo dobro naše krajine i našega lüdstva. Dve leti sam že urednik Novin i moje ime se je najšto mogoče tri—štirikrat med vrstami toga lista. V boji proti sekanji naši šum, za pravüčnost v agrarnom pitanji, za obstoj naše gimnazije, za skrb i služü našemi delavstvu, za lepoto naši vesnici i v obrambi sramotenja naše krajine i našega lüdstva sam si pridobó vnogo prijatelov pa tudi nikelko neprijatelov. Oboje pa, tak odkrite prijatele kak odkrite neprijatele iskreno spoštujem.

Pred tistimi ljudmi, šteri nigdar nemajo lepe reči za našo krajino, naše lüdstvo i razmi se tudi ne za naše Novine, se je nedavno eden naš šolani domaćin šteo lepi napraviti i je izjavo, da ga je sram, da ma naša krajina takše Novine. Ne tomi gospodi, nego čtevcem povem samo to:

Naše Novine so v prvom redi pisane za naše domače lüdstvo. Vsaki stavek, šteroga sam napisao, ísam se trüdo, da ga napišem tak, da ga bo naš prošti človek razmo i med pisanjom sam vsigdar meo v dühi pred sebov te ljudi. I največše zadoščenje mi je to, da najprostjeji naš človek Novine razmi i je z veseljom čte.

FRANC BAJLEC
urednik, absolvirani pravnik.

Tjedenski glasi

— Tretji kraljevič - Andrej.

Na velko Mešo se je vršo na Bledi v kraleskom gradi slovesen krst tretjega sinčka naše kraleske družine, šteri je dobo ime Andrej. Ob toj priliki je Nj. Vel. krao podpisao velko amnestijo ali odpúščenje za vnoge, šteri so bih iz različni vzrokov kaštigani, poleg so pa bila zadeljena tudi številna odklikovanja.

— Zeppelin leti okoli sveta. Po parkratnoj zračnoj vožnji prek morja iz Evrope v Ameriko i nazaj, se je nemški zrakoplov z imenom Zeppelin odločo, da pod vodstvom svojega kapetana dr. Eckenera poleti okoli sveta. Leteti je začno od nemške strani proti Rusiji, gde so vrgli iz zrakoplova lepi venec v spomin nemškim mrtvim vojakom, ki so pokopani v Rusiji, potom mimo Himalajski gor i Kitajske i se je stavo na Japonskom. Tú so bili tak Eckener kak edenajst njegovi pomagáčov i vsi potniki nadvse slovesno sprejeti pri japonskom casari i japonskoj vladi. Bili so bogato pogoščeni i obdarüvani. Od tú naprej nadaljavlejo pot prek Tihoga Oceana proti Ameriki.

Proslava v Turnišči

17. avgusta je proslavila tudi Turniška fara desetletnico narodnoga oslobojenja.

Za te den so se vršile velke priprave, posebno v farnoj občini Turnišči. Ceste so bile lepo pomete, hiže okrašene s cvetjóm, zelenjom i državnimi zastavicami. Zadvečera ob petih se je že oglasila godba pospoda Tratnjeka iz Renkovec i z veselimi zvoki koračnic vabila narod k večernici. Cerkvni obred, zahvalno službo božjo, so opravili velečastni g. provizor Greif, cerkveni zbor pa je popevao lepe slovenske pesmi.

Po božoj službi se je razvio manifestacijski obhod po vesi. Za državnov zastavoj je korakala šolska mladina iz cele fare, za mladinov smo vidli disciplinirano gasilsko četo pod vodstvom svojega načelnika gda Pergerja. Sledila je godba, potom mladinski pevski zbor od Lipe pod vodstvom vrloga šolskoga upravitela gda Ozmeča. Na koncu povorke se je zbrao narod, moški, ženske, večstoglava množica i vsi so v najboljšem razpoloženju šli na kraj slavnostnoga zborovanja, na glavni trg, gde je bilo že vse pripravljeno za sprejem manifestantov. Pokali so topiči, igrala je godba potem je pa otvoró slavnostno zborovanje župan trške občine Turnišče, düša cele proslave, gospod Štefan Litrop. Pozdravil je vse navzoče, ki so prišli, da javno izpovejo, ka so Slovenci; zvesti domovini, kralju i kraljevskomy domi.

Za slavnostno, ali bole povedano: manifestacijsko zborovanje je bio pripravljen spored s 15 točkami. Omenimo samo lepe deklamacije gimnazijca Antona Štefaneca, pozdrav slovenski mater i mladenko Karika Anico, govor akademika gda Horvata, troglasno petje mladinskega zbora od Lipe i govor šolskega upravitelja J. Kontlerja, v šterom se je povedalo narodi, kaj hoče proslaviti Slovenska krajina dne 18. avgusta i zakaj je ta proslava — neobhodno potrebna. Izvajanja govornika so napravila na narod velki utis i povzročila mestoma burno pritrtjevanje, zlasti te, kda je govornik odločno naznikao, ka bi bila naša fara — madjaronska, narodno mlačna i nezanesljiva. Zadnji govornik je bio gasilski načelnik gosp. Fran Perger; njegov govor je valao za pozdrav kralji.

Proslavo je zaključila bengalična razsvetljava i bakljada naših vrlih gasilcov.

Desetletnico narodnoga oslobojenja je obhajala turniška fara dostojno i s tem dokazala, ka je glede narodne zavednosti tudi edna od najboljših far v Slovenskoj krajini.

Slüžbo

dobi včasí podvornik, ki zna slovensko (prekmursko, madjarško, nemško) neoženjen i je zadostó vojaškoj službi. Prošnja naj vloži na naslov: Parobrodarsko društvo Norddeutscher-Lloyd F. Missler, Bremen v Zagrebu Starčevičev trg br. 4.

Zapiski

Naša proslava i takzvani naprednjaki. Čudno igro špilajo v našoj krajini ništerni ljudje. Za eno prgiščo ji je, ne predstavljajo v nikšnem pogledu nikaj, radi bi pa bili vseedno, da bi te njih kupček pri nas veliko dišavo razširjavao. Na narodnost i vučenost so si vzeli patent. Bog vari, da bi što od nas povedao da je narodnjak i da tudi sam ma glavo i možgane pa tudi sam kaj razmi. Edino oni se smejo po prsaj i po čeli kučti, da oboje votlo zabobni kak počena putra. Pridejo pa prilike, gda se njüva narodnost i vse druge lastnosti v najlepšoj svetlosti pokažejo. Takša prilika je bila ravno naša velka narodna proslava.

Mi smo že davno sklenoli, da priredimo za desetletnico naše svobodne velko domačo slavnost, tak pred vsem svetom pokažemo svojo radost nad tem, da se je naša krajina priključila velkoj narodnoj državi. Šteli smo pa s tem pokazati tudi vsem tistim, šteri nas ogrizavlejo, da v istini ljubimo svojo domovino i da nam domovina vsigdar lahko zavüpa i se v vsakšoj nevoli sme na nas nasloniti. Nikelko ljudi se namreč že več let na vse načine trüdi, da bi pokazali našo krajino pred drugimi, da je narodno nezaneslava, nazadnjaška, sploj da je naše ljudstvo najslabše, i da so tu na vsak način potrebni ništerni ljudje, šteri bodo narodnost i naprednost na visikom drogi okoli kazali.

Pri toj slavnosti so njim pa računili nej šli ščista vküp. Gda smo je povabili, naj se tudi oni z nami radüjejo, i nam pomagajo pri pripravah, da bo slavnost kem vekša, so zahtevali, naj se takši ljudje, kak so naš Klekl, odstranijo od proslave. V istini ešče dnes ne veme, kak so nas vüpali tak brez obraza žaliti. Naši ljudje, ki so vse svoje imanje, svoje življenje zastavili za to, da pride oslobodjenje, naj se pošiknejo v kot te, gda bi se naj radüvali sadi svojega trüda, drugi pa, šteri na sveti nikaj nemojo pokazati v tom pogledu, naj bi se z velikim zvoncom kazali pred svetom, i tak znova lahko gučali, da brez njij mi sami nikaj ne napravimo.

Naša proslava njim je pa zaprla sapo. Da je kaj takšega mogoče pri nas napraviti kak je to preminočo nedelo bilo, se njim je niti senjalo nej. Najhüjše je pa to bilo, da smo vse to mi sami napravili brez njij. Tisti, šteri so najbolje kričali proti politiki, so pri našoj proslavi sami delali politiko i to si mi dobro zapomnimo.

Velko odpüštenje. „Jutro“ je pred proslavov stalno prinašalo kratke in dukše članke, da se naša proslava ne posreči, ar nemojo oni pri vsem glavne reči. Gonilo je stalno napre, da so nej bila vsa napredna društva povablana, zadnjo soboto je pa prinesla nikše izjave, gde ta društva pišejo, da nam vse odpüstijo i čiravno so nej bila povablana, da bodo pri toj proslavi vseedno sodelovala. No, to je v istini strašansko velko odpüštenje bilo, nego itak smo pa tej družtev nindri v sprevedaj nej vidli.

Što je nej bio povabljeni k prslavi? Skoro noro se nam vidi znova povdariti, da so bila ščista vsa društva povablana k proslavi i to vsa društva, štera pravilno uradno

obstojijo. Povabljeni so bili ščista vsi z rečovj, po novinaj i s pismami. Razmi se pa, da smo pri društva poslali vabilo samo na osrednji odbor i dužnost toga je bila, da je dao to naznanje vsem članom i odsekom. Vsakšemi posameznomi člani smo ne mogli poslati vabila, to mislimo, da razumen človek lahko zarazmi.

Kelko nas je bilo pri proslavi? Tiste, šteri dužnost bi bila, da bi z vsemi močmi delali za proslavo, pa so rovali proti njoj, je zdaj vseedno nikelko sram. Da bi ji pa ne bilo preveč sram, ščejo pred svetom pokazati, da je proslava li ne tak velka bila, kak je v istini bila. „Jutrov“ „Pondelek“ piše, da je nikak telko ljudi bilo na vulicaj, kak navadno nedelo pred poldnevom. V laži i nesramnosti tej ljudje ne poznajo meje.

Kakši je naš kmet? „Jutro“ je prineslo zdaj že znova edno sliko človeka z nakraj poveznjenov šapkov, neobritim obrazom, kmičnim nosom, i čüdnim pogledom, štera naj bi predstavljala, kak izgleda eden naš kmet.

Kakša je naša ves? Druga slika, štero je „Jutro“ zadnjo nedelo že znova prineslo, je par ciganski kuč iz Černelavec, odspodi pa zapisano da tak izgleda edna naša kmečka ves. Na den naše proslave je „Jutro“ i vse siromaško naprednjaštvo štelo znova pred svetom pokazati, kak da je naša krajina prava ciganska krajina s samimi cigani.

Notar A. Koder i Novine. G. notar Koder je dao v „Jutri“ med drugimi tudi sledečo izjavo: „Razmerje med nami (prišleki) in ljudstvom sploh ne bi nišesar kalilo, ako ne bi bilo gonje proti nam v Kleklovih „Novinah“, ki nam očitajo, da smo proti veri. „Novine“ predstavljajo tu nivo, kot smo ga pri nas poznali v šestdesetih letih“. Odgovarjamo: Notara kodra sploj ne smatramo za telko inteligentnoga, da bi z njim lahko razpravljali od pomena i kulturnoga dela Novin od začetka pa do dnes i da bi on to lahko zarazmo.

Mi se pa nikaj ne čüdivamo. Eden ugleden sobočanec nam je pravo, da se čüdiva, kak je to, da so se sobočki Sokoli, šteri telko povdarjajo svojo narodnost, ne šteli udeležiti naše do zdaj največše narodne slavnosti, čiravno nemrejo tajiti, da bi ne bili povabljeni naj pri toj narodnoj prireditvi sodelujejo. Mi se pa tomi nikaj ne čüdivamo. Poznamo naše Sokole posebno pa njüvoga predsednika notara Kodra, pa se tomi nikaj ne čüdivamo.

Pokazali so se. Ednok smo se mi šteli malo pohvaliti z našim športnim društvom „Murov“ i našov „Hazenov“, štera je zdaj prvakinja Slovenije, pa nam je eden sobočki Sokol pod nos vrgao, da je ovači te sportni klub ščista dober, nego dosta madžaronov je v njenu. No, mi smo k našoj narodnoj proslavi lepó povabili tak Sokole kak Muro i družino Hazene, pa so ne prišli ne edni, ne drugi. Zdaj pa v istini ne vemo, pri šteri je več madžaroni.

V istini žalitev. Dve osebi sta hodili po Soboti pobirat za pokrište stroškov za proslavo. Pri ednoj uglednoj hiši so njima naslednje povedali: V istini mi je žao, da sam dao za sokolski dom, nego skoro prisiljeni sam bio dati, ar so govorili, da što da za sokolski dom, tisti pokaže, da je za državo. Či pa ne

bi dao, te bi mi pa gučali, da sam proti državi. Zdaj so se pa Sokoli ne šteli vdeležiti naše največše domače narodne proslave; ali je to ne največša žalitev nas pa naše krajine? Ali je to ne protidržavno či pri nas edno društvo, štero se šče zvati, da je narodno, napravi ravno to kak tisti, šterim gučijo da so madžaroni i da so za časa proslave odišli prek meje? Dobro, da so za Sokolski dom pobirali ešče pred proslavov. Zdaj, po proslavi že malo bole znamo kakša društva kaj mamo v našoj krajini. No, Sokol pripravla zdaj že palig tombolo, mislimo, da bo po našoj narodnoj proslavi morao Sokol že malo menje računati na našo darovitnost kak pred tem.

✓ Dijaško polje

Na rednem občnem zboru Slov. kat. akad. društva „Zavednost“ dne 21. avg. 1929 v Murski Soboti je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednik: Novak Vili, stud. phil., podpredsednik: Bejek Janez, stud. theol., tajnik: Koren Ivan, abit., blagajnik: Šoštarec Alojz, abit., Knjižničar: Halas Danilo, stud. theol., Revizorja: Horvat Franjo, stud. ing., Nežima Albin, abit.

Vajenca

iz bolše hiže sprejme KOLOŠA JANEZ čevljar v Murski Soboti.

K odaji mlatilnica

Marschal, 4 H. P. na krugle v dobrom stani. Pozvedi se pri LUDVIK ŽALIG ključavničari v M. Soboti.

K odaji edna hiža

v Martjanci št. 47. Hiža je s ciglom pokrita i v dobrom stanji.

— Mladost pa lepoto vzdrazvale „MAJALA“ mast i žajfa za obraz. Odstrani vse piščajce, sunčane i erdeče pege lica. Eden lonček Din 12, žajfa Din 8. Dobi se v lekarni pri SVETOJ TROJICI, D. LENDAVALA.

— Vse bolečine zob i glave odstrani za gotovo i hitro „INKA“. Pri reumatizmi, smicanji, prehlajenji, išiasi bolečinaj kosti pomaga „INKA“. Eden glažek z natančnim navodilom stane 10 Din. Dobi se v Lekarni pri Svetoj Trojici v Dolnjoj Lendavi.

Vsakovrstne surove in svinjske kože

küpüje po najvišji dnevni ceni

FRANC TRAUTMANN

Murska Sobotna Cerkvena ul. 191.

Vabilo

na redni občni zbor Prve Prekmurske Mlekarske Zadrüge v Črensovci, ki se bo vršo 1. septembra 1929 ob pol dvanajstoj vöri predpoldne v prostoraj posojilnice v Črensovci s sledečim dnevnim redom:

- 1.) Čitanje zapisnika zadnjega občnoga zbora.
- 2.) Poročilo načelstva i nadzorstva.
- 3.) Odobrenje računskoga zaključka za leto 1928.
- 4.) Slučajnosti,

Če v napovedanom časi ne bi bilo zadostno število kotrig navzoči, se vrši pol vöre kesnej na istom mestu i z istim dnevnim redom novi občni zbor, ki bo sklepčen brez pogleda na število navzočih kotrig.

Načelstvo.

AMATERJI!

FOTOGRAFI!

Naznanjam, da se dobijo v mojoj trgovini vse potrebšćine spadajoče v fotografsko stroko kak tudi aparati.

BALKANYI ERNEST trgovina s papirum i tiskarna DOLNJA LENDAVALA.

Najvarneje in najboljše naložite svoj denar v
HRANILNICI in POSOJILNICI
v TURNIŠČU, r. z. z n. z.

Uradne ure: vsaki četrtak od 9—12 ure in od 1—4 ure popoldan in vsako nedeljo in praznik po sv. maši in po večernicah.

Posojila se dajejo pod jako ugodnimi pogoji.

Hranilne vloge se obrestujejo po 8%—9% in znaša stanje istih nad **2.000.000 Din.**